

Resumé

Cílem této diplomové práce věnované problematice incidenčních sporů v insolvenčním řízení bylo vymezit incidenční spory v rámci řízení, systematicky je roztrždit, nastínit jejich povahu a vytvořit tak o těchto sporech ucelený přehled. Incidenční spory jsou v rámci insolvenčního řízení z velké části řešeny rovněž soudní judikaturou, jíž se autorka této práce zabývá v rámci popisu jednotlivých typů sporů.

Práce je rozčleněna do čtrnácti kapitol, které jsou dále děleny na podkapitoly a díly.

První a druhá kapitola se věnují úpadkovému řízení v obecné rovině, kdy je zejména nastíněna povaha a účel insolvenčního řízení, pojmové vymezení insolvenčního řízení a jeho důsledky, jelikož bez těchto výchozích premis by nebylo možné toto téma postihnout jako celek.

Incidenční spory prošly v průběhu historie určitým vývojem a jako o incidenčních se o nich začalo hovořit explicitně až v 90. letech 20. století. Třetí kapitola diplomové práce tak byla věnována historickému vývoji úpadkového řízení na českém území a srovnání platné a účinné úpravy úpadkového řízení s úpravami počínaje rokem 1781 a vydáním obecného konkursního řádu a srovnáním úprav úpadkového řízení chronologicky až do současnosti.

V kapitole věnované obecné úpravě incidenčních sporů v úpadkovém řízení nalezneme přehled průběhu incidenčního řízení, zejména stran výčtu řízení, které zákon za incidenční považuje, projednání a rozhodnutí incidenčních sporů, jednání o incidenčním sporu, jakož i rozhodnutí v tomto řízení vydávaných.

Následně je v kapitolách páté až dvanácté podáván výklad k jednotlivým incidenčním sporům, řazeným podle jejich výčtu v ustanovení § 159 insolvenčního zákona, přičemž v kapitole dvanácté je pozornost soustředěna k tzv. dalším incidenčním sporům, kde jsou blíže rozebrána specifika těchto sporů, jejich zařazení a problematika žalob z pohledu legitimace účastníků ve sporu, tak jako ve vztahu k příslušným lhůtám. Zde jsou tak podrobně zkoumány spory o přezkoumání skutečné výše nebo zajištění popřené

pohledávky, spory o ukončení účasti uspokojeného věřitele v řízení, spory o pohledávkách neplatňujících se přihláškou, spory o vydání prospěchu z neplatného právního úkonu a spory v rámci úpadku finančních institucí.

Závěrem je v kapitole třinácté v základních rysech srovnána právní úprava úpadkového práva ve Spolkové republice Německo, Rakouské republice a Slovenské republice.

Čtrnáctá kapitola pak obsahuje závěr práce a zhodnocení zvoleného tématu.